

تعییرات و احتمالات وامثال هشتگر فارسی و آذربایجانی مقدمه

زبان دیرین مردم آذربایجان آذری است (۱)، که از زبانهای ایرانی بشمار می‌رود، و امروز آنار و اسنادی هم از آن در دست است (۲).

زمینه از بین رفتن زبان دیرین آذربایجان و غلبه زبان کنونی بر آن، در دوره صفویه کاملاً آماده شد و شاید بتوان گفت که مهمترین عامل تأثیرگذار شدن زبان آذری از آذربایجان و چیرگی زبان ترکی بر آن زبان باستانی روی کار آمدن دو دمات صفویه بود که عموماً بترکی سخن می‌گفتند و بعلمی که شرح آن از حوصله این مقدمه خارج است از زبان ترکی تفویت می‌کردند، بخصوص شاه اسماعیل صفوی که خود رئیس مذهب نیز بشمار میرفت.

عوامل گوناگونیکه برای تفصیل آنها باید بعد از مر بوشه (۳) مراجعه کرد، باعث شدند که زبان دولتی و مذهبی دوره صفویه ترکی شده و مورد تقلید مردم قرار گیرد؛ با اینهمه رسالت ملاروحی انادرجانی که سندی گرانها و مدرکی بر ازدش درباره زبان باستان آذربایجان است بصراحت نشان می‌دهد که حتی تا دوره حمزه میرزا صفوی زبان عامه مردم آذربایجان آذری بوده‌نه ترکی.

گرچه پیشامدهای نامساعد و حوادث کمرشکن بالاخره زبان ایرانی مردم این سرزمین را تغییر داد ولی هنوز زمینه و مواد زبان آذری در زبان کنونی آذربایجان جلوه گر است، و این جلوه گری بصور گوناگون بعزم می‌خورد:

- ۱- نک زبان کنونی آذربایجان دکتر نوابی چاپ تبریز مقدمه « معجم البلدان باقوت » مصر ص ۱۶۰
- ۲- نک مقالات آقای ادیب طوسی راجع به زبان آذری در نشریه دانشکده ادبیات تبریز آذری یا زبان باستان آذربایگان کسری
- ۳- نک زبان کنونی آذربایجان دکتر نوابی مقدمه

۱- بیش از صدی پنجه‌های واژه‌های مستعمل در زبان کنونی آذربایجان، و واژه‌های ایرانی به شمار می‌رود مانند:

xânâşayird (گل) **gül** (خانه شاگرد) **kicik** (کوچک).

دانشمند عالیقدور جناب آقای دکتر ماهیار نوابی استاد کرسی زبانهای باستانی دانشکده ادبیات تبریز که مطالعات پرازدشتی در زمینه اسناد و مدارک مر بوظ بزبان دیرین آذربایجان دارد، اقدام بضبط لهجه‌ها و زبانهای زنده‌ای که باقیمانده آن زبان باستانی است کرده و بدین ترتیب نفوذ و وجود بقایای وسیع زبان دیرین این سامان را در زبان کنونی بانبات رسانده‌اند.

کتاب منتشر شده ایشان بنام «زبان کنونی آذربایجان» که شامل چند هزار واژه می‌باشد، سندی گرانها برای اثبات این موضوع است.

۲- اغلب بلکه همه اصطلاحات پیش‌وران و کشاورزان در این سامان اصطلاحات ایرانی است نه ترکی مانند: **âbgir jâmâdâr** (آبگیر جامه‌دار) **vardas** (وردست) و **xamirgir** (خمرگیر).

۳- عموماً افعال مرکب ترجمه کامل یا ناقص (۱) افعالیست که در زبان فارسی و بسیاری از لهجه‌های ایرانی هم امروز در معادل این افعال مرکب بکار برده می‌شود مانند: **bâšâ galmax** **to^w** **vermâx** (تاب دادن) **ala sâlmâx** (دست انداختن) (سرآمدن).

۴- بسیاری از تعبیرات و اصطلاحات و ضرب المثلها و ترکیبات رایج در زبان کنونی مردم آذربایجان بعینه یا با کمی تغییر، ترجمه تعبیرات و اصطلاحات و ضرب المثلها و ترکیبات ایرانی می‌باشد مثلاً ترجمه تحتاللفظی توکیب «پاورچین پاورچین» در زبان کنونی آذربایجان معهود است **dara dara** **ayâxlârən** **tarin dardi** (عرقش را چید) با مقایسه ترکیب «عرقچین» (۲) فارسی بطود و شوح ترجمه تحتاللفظی تعبیر فوqua می‌رساند و یا:

jüjani pâyəzdâ sâyâllâ جوجه را در بائیز می‌شمارند

۱- ترجمه کامل مثل **ala sâlmâx** (دست انداختن) و ترجمه ناقص مثل **to^w** **vermâx** (تاب دادن) که لغت اول فعل مرکب همان واژه کهن **to^w** آذریست.

۲- زتاب آتش دوری شدم غرق عرق چون گل بوارای بادشبگیری نسیمی زان عرقچینم «حافظ»

مرغ گرسنه از زن درخواب بیند *âž toyux yâtâr yuxudâ dâri görar*

چراغ بیای خود روشنائی ندهد *cirâx öz dibina išəx vermaz*

کلاه بسر کسی گذاشتن *bök boymâx*

بسر شما قسم *bâşuzâ ând olsun*

بطور کلی در باره تعبیرات و اصطلاحات و امثال آذربایجانی آذربایجان

بهای مانده سه جنبه بارز بنظر میرسد :

نخست تعبیرات و اصطلاحات و امثالیکه بعین لفظ در این زبان وجود دارند مانند

âb-i-rak (آب ورنگ: زیبایی) و *âyər singin* (سنگین : مؤدب و باوقار).

دوم اصطلاحات و واژه هاییکه بر اثر تغییر زبان ریخت و شکل اصلی خود را تاحدی از دست داده

و بصورت موسمیانی واژه های دیرین اصلی در آمده اند مانند *cana vərmâx* (چاهه زدن) و

dasdâmâz âlmâx (وضو گرفتن) و نظیر واژه های *ßeysânâx* (خاکینه) و

pešak (پیشاہنک) که برای اسب پیشو و در روستاهای آذربایجان اصطلاح است.

سوم تعبیرات و اصطلاحات و امثالیکه بعین معنا یا با اندک تغییری با حفظ مفهوم

اصلی بز بان کنو نی بر گردانده شده و کاملا روشن است که از لحاظ طرز تعبیر ایرانی

هستند مانند *banâdam ciy süt amip* (سری بما بزت) *biza bir bâş vər* (آدمیزاده شیر خام خورد)

مناسبتی که بین تعبیرات و اصطلاحات و حکم و امثال آذربایجانی با فارسی و

لهجه های دیگر ایرانی وجود دارد باندازه ای مشخص و قویست که احتمال توارد و تشابه

را بکلی منتفی می سازد و از پیوستگی و تأثیر و تأثر و وحدت اصل و ریشه حکایت می کند.

اصول امردمیکه نزد و ملیت شان یکی بوده و زندگی مشترک کی دارند، ناچار طرز

فکر و اندیشه آنها یکی خواهد بود، و وقتی زبان، یعنی قالب ییمان عوض شد، بدون

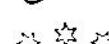
تردید طرز اندیشه تغییر نیافته بلکه در قالب تازه نمایان خواهد گشت و بدین ترتیب تعبیرات

و اصطلاحات و امثالیکه بین افراد ملتی موجود است یادگار اجدادی آنهاست که با سیر زمان،

پشت در پشت، بر سر زبانها افتاده و سینه بسینه تا با مرور زرسیده است و رواج و پایداری

آنها نیز بر اثر روحیه مورونی و زندگی مشترک میباشد و از اینجاست که ملل مختلف،

هر یک تعبیرات و اصطلاحات و امثال مخصوصی دارند.

مجموعه ایکه اینک از نظر خواننده محترم میگذرد، نونهایست از رساله ایکه

نگارنده براهنمای استاد دانشمند جناب آقای دکتر ماهیار نوابی نگاشته است، درین مجموعه سعی شده است که همه تعبیرات و اصطلاحات و امثال فارسی از منبعی نقل شود جزء عده‌ای موردود که خیلی معروف و مشهور بودند و نیازی به نشان دادن منبع بخصوصی نبود و همچنین در مورد نوشتمن تعبیرات و اصطلاحات و امثال معمول در زبان کنونی آذر باستان نگارنده اصرار داشته است که حتماً استعمال هر یک را از چند نفر بگوش شنیده باشد و در «ترنسکرپیسون» عبارات زبان کنونی آذر باستان کوشیده است که زبان عامه را ملاک عمل قرار دهد و واژه‌ها را هر طور که مردم عامی تلفظ می‌کنند و در زبان مردم معمول است ضبط نماید مثلاً واژه «فرج» را که بین عوام آذر باستان «فرش» گفته می‌شود عیناً «فرش» ضبط کرده است؛ ضمناً توجه خواننده محترم را باین نکته جلب می‌کند که منظور خاص بندۀ در تهیۀ این مجموعه توجه بذکر تعبیرات و اصطلاحات و امثال و معادل فارسی آنها بوده‌است و درین بحث راجع به تلفظ و لهجه امروزین آذر باستان و اگر از این لحاظ تسامحی رفته باشد امید عفو دارد.

نگارنده مدعی جمع کلیه و حتی اغلب تعبیرات و اصطلاحات و امثال آذربایجانی است. بلطفه بفهم وارد زبان کندوںی آذربایجان شده نه تنها در این نمونه، بلکه در رساله اصلی هم نیست و فقط کوشیده است که نمونه‌ای از مسائل مورد بحث را در اختبار متناسبان و محققان قرار دهد.

کتابهای علمی‌ای که در فراهم آوردن این مجموعه از آنها استفاده شده و منبع اکثر تعریفات و اصطلاحات و امثال زبان فارسی، شمار میروند عبارتند از:

امثال و حکم تالیف علامه دهخدا چهار جلد که بعلامت «احد» نشان داده شده
منور طلائی « دانشپور دو » « مط » « » « »
فرهنگ آموزگار « آموزگار » « فا » « يك » « »
« عامیانه » « رحمتی » « فم » « »

حروف قراردادی

a برای آ

â (کوتاه) dâš : (سنگ)

á (کشیده) salim : (سالم)

e

é بین آ و بسیار کوتاه

i = ای ، وقتی بین دو کلمه واقع شود خیلی کوتاه تلفظ میشود مثل ab - i - tab

o = (کوتاه) dolı : (بر - تگرگ)

ó = (کشیده) nöruz : (نوروز)

ü صدایی چون حرف e در زبان فرانسه و ò در زبان آلمانی

u = او

ü صدایی چون u در فرانسه و ñ در آلمانی

ž برای ج مخصوص که صدای آن مانند «ج» در ارمنی است .

c برای ج مخصوصی چون «ج» در ارمنی . (در زبان فارسی این دو صدای اخیر یافت نمیشود چنانکه در این زبانهم صدای ج و ج معمولی وجود ندارد .)

x برای خ

ڙ

ڦ ش

ڦ غ

ء = ء ، عین عربی در زبان کنونی آذربایجان همچون زبان فارسی صدایی نظیر همزه دارد

k = ک ، همچو این حرف در واژه‌های کلم ، کنیز ، کردار و کین نه مانند تلفظ آن در واژه‌های کار و کالا و کوی و تلفظ کاف در عربی

í صدایی نزدیک به «ش» نرم تقریباً مانند ch در زبان آلمانی در واژه Ich

g = گ ، تلفظ آن مانند تلفظ این حرف در واژه‌های فارسی گندم و گیاه و گرامی است .

ڦ = گ ، تلفظ آن حرف در واژه‌های فارسی گام و گونه و گم است . (تمام ڦاف های فارسی و عربی در این زبان چنین تلفظی دارد)

â

بآب و تاب خیلی حرف میزند . نک (نگاه کنید) مظ	âb-i-tâbənân dâneşer
(با آب تاب حرف میزند)	
آب و نگ : ذیباوی . نک فع	âb-i-rak
سفره نیفتاده (یا) نینداخته یک	âcəlmâməš süfranın
عیب دارد سفره افتاده (یا) انداخته	bir eybi vâr âcəlməşən
هزار عیب . نک احد	min cybi
(سفره بازنشد یک عیب دارد باز شده هزار عیب)	
آدم از این کارها شاخ در میآورد .	âdâm bela zâtâri göranda
	buynuz cəxâdər .
(آدم موقعیکه این قبیل (چنین) چیزهار امی بیندشاخ در میآورد)	
آدمی از زبان خود بیلاست نظیر :	âdâm öz dilinnan
گاورا بشاخ میگیرند و انسان را بزبان (یا)	baliya tüşar
زبان سرخ سرسبز میدهد بر باد	(آدم از زبان خودش بیلا افتد)
آدم نمیداند بکدام سازش برقصند .	âdâm bilmir hânsi sâzənâ oynâsən .
آدم باید گذشت داشته باشد .	âdâmən garač güzaştı olâ
مثل بچه آدم : مؤدب ، بی هیاهو . نک احد	âdâm bâlâsi kimin
مثل آدم : مؤدب . آهسته . نک احد	âdâm kimin
آدم کردن کسی : تربیت کردن . نک فع	âdâm elamâx .
حرف را بآدم یکدفعه میزند . نک احد	âdâmâ sözi bir dafa diyalla
(بآدم حرف را یکدفعه میگویند)	
یک خوبی میماند یک بدی . نک احد	âdâmâ ela bir yâxeələx
	şâlâr bir pisləx .
(بآدم فقط یک خوبی میماند یک بدی)	
آدم بامید زنده است . نک احد	âdâm ümüdünan yâşâr
(آدم با امید زنده گی میکند)	

âdâm dünyiya bir dafa galar
(آدم بدنیا یک دفعه می‌آید)

آدم دوبار باین دنیا نمی‌آید نظری :
خدا کی میدهد عمر دوباره . نک احمد

âdâm iki dafa ölmaz ki
bir dafa ölar
(آدم دو دفعه نمی‌میرد که یک دفعه می‌میرد)

آدم دو دفعه نمی‌میرد : خوف مرگ نباید
مانع تحصیل حق بادفاع از حق گردد . نک احمد

âd cəxātmâx

اسم در کردن : شهرت یافتن .

âdun na di raşit birin de birin eşit
(اسمت چه رشید یکی بگو بشنو)

یکی بگو یکی بشنو . نک احمد

âdləm . (âd)+ləm ( ))

بنام = نامی . نک فرع

âd ... üsdüna Əoymâx

اسم روی ... گذاشتن .

âd Əoymâx

نام نهادن ، نام گذاردن . نک فا

âd âpârmâx

نام بردن

âfdâfâ - layan dü das
şâm-nâhâr heş zât

آفتابه و لگن هفت دست شام و نهار هیچی . نک فا
شام نهادن - لگن دو دست شام - نهار هیچ چیز

âfdâfâ lülasi kimin

âfdâfâ-lüleyin bir işlar

âmmâ harasinin Əymati

girow Əoyândâ ballı olâr

(آفتابه لو این یک کار می‌کند اما قیمت هر یکی در گرو گذاشتن معلوم نیست)

afiyat olsun

عافیت باشد : موقع نوشیدن آب گویند

âhâk kimin âcəldi

(مثل آهک باز شد (وارفت))

مثل آهک وارفت . نک فرع

âh cəkmâx

آه کشیدن . نک فا

âhu gözi kimin

مثل چشم آهو : چشمی شهلا . نک احمد

âjənnân dârni yâpəšəp dâləsənâ	شکمش به پشتی چسبیده : از گرسنگی . (از گرسنگی شکمش چسبیده به پشتی)
âjən imâni olmâz	آدم گرسنه ایمان ندارد : از گرسنه انتظار کار نیک کردن نباید داشت . نک احمد
âlândâ yâxçə di veranda pis?	گرفتن خوب . پس دادن بد ؟ (در (موقع) گرفتن خوب است ، در موقع دادن بد)
âltənnân dâšdi	از ذبرش در رفت . نک مط
âltənnân vərdi	ذیر چیزی زد : آنرا انکار کردن . نک فع
âlmârâm sâl yân jibima	نمیخواهم بریز بجهیم . نک احمد
(نمیگیرم بینداز بجهیب بعلویم)	
âl - ver	بده و بستان : معامله . نک فا
(بستان و بده ، خرید و فروش)	
âllâh dadüva rahmat elasın	خدا پدرت را بیامرزد (یا) درحمت کند . (خدا پدرت درحمت کند)
âllâh xoš getmaz	خدا را خوش نمیاد . (بخدا خوش نمیرود)
âllâh heš kâfarada dîsmat elamâsin	خدا قسمت کافر هم نکند . (خدا هیچ، بکافر هم قسمت نکند)
âllâh belünnan vərsən	خدا کمرت بزند . (خدا از کمرت بزند)
âllâh rüziya zâmin di	ضامن روزی خدادست نظیر : (خدا بروزی شده روزی رسان .)
(خدا)	
âllâh amânəndâ	در امان خدا
âllâh tâpəšərmâx	بغدا سپردن
جانم بسوختی و بجهان دوست دارمت «حافظ»	ای غایب از نظر بخدا می سپارمت
âllâhənân râz-niyâzi vâr	راز و نیازش با خدادست . (باخدا ذار . نیاز دارد)

âllâh yahudiyada pis hamsâyâ

همسایه بد مباد کس را

dîsmat elamasin

(خدا به یهودی هم همسایه بد قسمت نکند)

âllâh ênân dâvâ elamâx olmâz . نک احمد بجنگ خدا نمی تواند .

(با خدا دعوا نمی توان کرد)

âllâh hec evi böyüksüz elamasin . نک احمد هیچ خانه بی بزرگتر نباشد .

(خدا هیچ خانه را بی بزرگ نکند)

âllâh heš bandasin نک احمد خدا هیچ بنده را بگرسنگی امتحان نکند .

âžləyənân imtâhâmâ caňmasin .

(خدا هیچ بنده اشرا با گرسنگی با امتحان نکشد)

âllâh bu gözi o göza نک احمد خدا این چشم را با آن چشم محتاج نکند .

möhtâj elamasin .

خدا پنج انگشت را یکسان نیافریده . نک احمد

yârâtmiyip .

âllâh ârzunnân eňitsin .

خدا ازدهفت بشنو .

âllâh dâmənâ (dârənâ) bâxâr dâr verar .

verar .

(خدا بیامش (بکوهش) نگاه میکند برف میدهد)

âllâh âlim di .

خدا عالم است .

âllâh išin âsibatin xeyr elasin . نک احمد خدا عاقبت کار را بخیر کند .

âllâh böyük di .

خدا بزرگ است . نک مط

âllâh oni gorbâgor elasin .

خدا گوربگورش بیندازد . نک مط

(خدا اورا گوربگورش بکند)

âllâh karim di .

خدا کریم است . نک احمد

âllâh âdâmâ ayıl verip .

خدا بآدم عقل داده . نک احمد

âllâh âdâmâ şuur verip .

خدا بآدم شعور داده . نک احمد

خدا همه چیز را بیک بندۀ نمی‌دهد . نک احمد
 âllâh har zâdi bir bandasina vermaz .

(خدا هر چیز را بیک بندۀ اش نمی‌دهد)

خدا بآدم چشم داده . نک احمد
 âllâh âdâmâ gôz verip görmâxdân ötür .
 (خدا بآدم چشم داده برای دیدن)

هیچ عزیزی خوار نشود . نک احمد
 âllâh heškasin avvalin aziz âxirin
 zalîl elamasin .

(خدا او ز هیچکس را عزیز (و) آخر ش را ذلیل نکند)

خدا بآدم هوش داده . نک احمد
 âllâh âdâmâ huš verip .
 خدا درد داده درمانهم داده . نک احمد
 âllâh daṛt da verip darmândâ
 verip

دیوار هیچکس کوتاه نباشد . نک احمد
 âllâh heš kasin duvârən âlcâx
 elamasin .

(خدا دیوار هیچکس را کوتاه نکند)

چیز یکه از خدا پنهان نیست از بندۀ چه پنهان . نک احمد
 âllâhdân gizlin dayi
 bandadan na gizlin .

(از خدا پنهان نیست از بندۀ چه پنهان)

ând išmâx .

(سوگند آشامیدن)

(آشامیدن išmâx و قسم ، سوگند =

âya bâlâsi kimin .

âyâlâr kimin .

âyâş bâr gatdəxjâ bâşon

ayar ašâyi

(درخت هر قدر بار بیاورد سرش را پیائین خم می‌کند)

کرم از خود درخت است : گناه آدم است نه کس دیگر : نک فا

سوگند خوردن ، قسم خوردن

. مثل بچه آقا .

مثل آقاها : موذب نظیر مثل آدم . نک احمد

افکنده بود شاخ که بیش آرد بار . نک احمد

šur^t (با) šut yiyar.

(درخت را از توی خودش کرم میخورد)

آفازاده است ؟ : (دومورد سوال از فرزند کسی گویند)

âyazâdâ di ?

âyâš yemâx .

چوب خوردن . نک فا

âyər - sangin .

سنگین : مودب . نک فع

(âyər در ترکی به معنی «سنگین» است که در اصطلاح بترا داف ترجمه فارسیش ذکر شود)

âyəz âcəp

دهن باز کرده است . دهن باز کردن : شکاف عمیق برداشتن . نک فع

âyləzənən suri

آب از دهنش سرازیرشد (با) آب از لب و لوجه اش سرازیرشد .

âcəldi

آب از دهان سرازیرشدن : بی نهایت شیفتگی چیزی گشتن . نک احمد

(آب دهنش باز شد)

âylâmâxəm tuturdi

گریه ام میگرفت .

âylâmâyi

اشگش در مشتش است . نک فع و تعبیر ادبی اشک در آستین داشتن

alinda di

(گریه کردنش در دستش است)

سری که درد نمیگند دستمال (روممال در تداول بعضی ولايات) چرا باید بست . نک احمد

âyrəmâz bâšuvâ sâððəz sâlmâ .

(بسرت که درد نمیگند سفر میگن)

âyzəmnân gâşdi .

از دهنم در رفت، از دهنم پرید .

âyzuvâ šurbân .

قربون دهنت .

âyzəmi âşdərmâ(=)- ašmâ

نگذار دهنم و از کنم ، دهنم را باز نکن .

âyzən bâylâ .

دهنش را به بند .

دهن کسی را بستن : کسی را خاموش کردن .

âyzi katlanip .

دهنش کف کرده : از زیاد حرف زدن .

âyzən möhürradila na indi na dindi .

دهنش را مهر کردند . نک مط

(دهنش را مهر کردند به حرف زدن نه جیک زد)

(مفهوم صیغه فعلی indi (ظاهر از مصدر immâx)

(برنگار نده نامعلوم است)

âyzi âcex sâldi . دهنش بازماند : تعجب کرد . نک مط

ârzennân süt iyi galir . ازدهنش بوی شیر میاید .

دهنش بوی شیرمیدهد . نک أحد

ârâmaz dayip . میانه مان بهم خورد .

âradân götümâx . از میان برداشت : نابود کردن . نک فا

ârâlârənnân sâl geşmaz . موی از میانشان نمیگذرد .

موی در میان دونن نگذیدن . نک أحد

ârvâtdân asığ . از زن کمتر .

ârvâtdâr kimin (با) ela bir ârvât di . مثل زنها : بزاری گریان ، نشگون گیرنده . نک أحد . (با)

(مثل زنها (با) مثل اینکه زنست)

ârvât hâmâmi olup . حمام زنانه شده است : جای شلوغ . نک أحد

ârzəsən gorâ âpârâr (با) - - âpârdi . آرزویش را بگور برد .

آرزو بگور بردن : بآرمان خود نرسیدن ، نک

âşpaz şayərt kimin (با) ela bir âşpaz şayərt di . مثل شاگرد آشپزها : شوخگن ، چرکین . نک أحد . (با)

(مثل شاگرد آشپز (با) مثل اینکه شاگرد آشپز است)

âtdənən piyâdâdân xahari olmâz . سواره از پیاده خبر ندارد . نک أحد

(سواره از پیاده خبرش نمیشود)

ât dodâyi yer süpürür üs dodâyi göy süpürür . يك لبس زمین را جاروب میکند يك لبس آسمان را . نک أحد

ât verip . سوگند داده است ، قدم داهه است .

âxâr su yerin tâpâr . آب که جاری است خودش چاله را پیدا کند . نک مط

(آب جاری جایش را پیدا میکند)

âxir zahrin tökdi . آخر زهرش را بیخت . نک مط

بخت آخوند آنگاه بر گردد که در یک شب بدوجا دعوت شود . نک احمد
 âxundun evi o-vâx yəxəldi ki bir gejada iki yera da'vati oldi .

(خانه آخوند آنوقت خراب شد که در یک شب بدوجا دعوت شد)

بس اذرنی شنبه بنوروز افتد . نک احمد .
 âyamda tüsər şəmbiya noruz . (ماهان و سالان نوروز به شنبه افتد .)

(معناه واژه âyam بر نگارنده معلوم نشدو «ماهان و سالان» ترجمه تقریبی و احتمالی آنست)
 ây cəxdi

مثل ماه : چهره بسیار نیکو . نک احمد
 ây kimin (یا) ela bir ây di . (مثل ماه (یا) مثل اینکه ماه است)

ماه پاره : بسیار زیبا .
 ây pârcâsi

مثل خرس : فربه ، پرخوار . نک احمد
 âyi kimin (یا) ela bir âyi di . (مثل خرس (یا) مثل اینکه خرس است)

(مورداستعمال آذر با یجانی با فارسی فرق دارد)

در فارسی فربه و پرخوار را میرسانند ولی در آذر با یجانی ناشنایی به آداب
 و ادب و گستاخی ناشی از جهل و بی ادبی منظود است.)

مرغ گرسنه ارزن درخواب بینند . نک احمد
 âz toyux yâtâr yuxudâ dari görar .

(مرغ گرسنه میخوابد درخواب ارزن می بینند)

a

ادادر آوردن . نک فع
 adâ cəxâtmâx .

اهل و عیالشان را می‌آرند دست من می‌سپارند .
 ahl - ayâllârən gatiralla
 tâpəşərâllâ manim alima .

(اهل عیالشان را می‌آرند می‌سپارند بدست من)

دست باز است .
 al-acəx di

دست باز بودن : با وجود بودن . نک فا

ala tüšmâx .	بدست افتادن .
al-ala vermâx .	دست بدست دادن : یگانه شدن . نک فا
ala sâlmâx .	دست انداختن : مسخره کردن . نک فا
al-ayâx elamâx .	دست و پا کردن . نک فا
al-ayâxsəz .	بی دست و پا : ناتوان ، بیچاره . نک فا
al-ali tânər .	دست دست را می شناسد : نک احد
al-ayâyən yəyəşdərdi .	دست و پایش را جمع کرد . نک مط
al-ayâyâ tüšmâx .	بدست و پا افتادن . نک فع
al - ayâyən itirdi .	دست و پایش را گم کرد .
al bir olmâx .	دست و پای خود را گم کردن . نک فع
al borji .	دست یکی شدن : همدست شدن . نک فا فرض دستی .
al cak manim kecal bâşəmnân .	دست از سر کچل من بردار .
(دست بکش از سر کچل من)	دست از سر کسی برداشت . نک فا
al dabat .	دست بجنبان : زود باش .
alda beş bârmâx beşida	دست جنبانیدن . نک فع
bir dayi .	هه انگشت یکسان نیست بر دست . نک احد
(در دست پنج انگشت هر پنج تایش یکی نیست)	
alda olmâx .	دم دست بودن .
al eladi götdi	دست کرد برداشت .
al cakmâx .	دست کشیدن .
alinin duzi yoxdi .	دستش نمک ندارد . نک مط .
ali boş əseyitmâx .	دست خالی بر گشتن .
alin əoyup alinin üsdüna oturup .	دستش را گذاشته روی دستش نشسته .
alim bir yera bat dayi .	دستم بجهانی بند نیست .

alimnan getdi .	ازدستم رفت.
alinnan zilla oldum .	ازدست او ذله شدم.
alinin barakati yoxdi .	دستش بر کتندارد .
al oxumax .	دست کسی را خواندن .
(دست خواندن)	
alin dâlədân bâylâmâx .	دست کسی را از بشت بستن .
(دستش را از بشت بستن)	
ali ayri di .	دستش کچ است .
	دست کچ بودن : دزد بودن .
al išdan cakmâx	دست از کار کشیدن . نک فا
ali զolunnân uzun .	دست از پا درازتر : نامید . نک فا
(دستش از بازویش درازتر)	
... allâmeye dahr olup .	... علامه دهر شده .
allarün âyrəmâsən .	دستت درد نکند . نک فع
al suvâ yetirmâx .	دست بآب رساندن : ادرار کردن . نک فا .
al tâpbâx .	دست یافتن .
al-uzunnux .	دست درازی . نک مط
amoğli aməzəzənən nənə	عقد پسرعمو و دختر عمودا در آسمان بسته اند . نک احمدانی
kabini göyda kasilip .	
ami .	عموجان : بمودم عامی . نک فع
angi զəzəşəp .	چانه اش گرم شده .
	آرواره اش گرم شده : زیاد صحبت میکند .
ayli pâr-sang âpârər .	عقلش بارسنج میبرد . نک احد .
ayli gözündə di .	عقلش بچشم است . نک احد
aylim bir yera câtmər .	عقلم بچایی نمیرسد .
aritmâx .	آب کردن : جنس بدرا بواسیل متقلبانه فروختن . نک فع
arza yetişmâx	عرض رسیدن .

- گوشت و بوستش اذ تو استخوانش ازمن . . .
 ati sanün sümüyi manim . . .
 (گوشتش مال تو استخوانش مال من)
- اول و آخرش یکی است . نک مط
 avval-âxiri bir di .
 اخم و تخم کردن . نک فع
- با گشا کردن : برای اولین بار بعد از عروسی ،
 axm-taxm elamâx .
 عروس را بمنزل پدرش دعوت کردن . نک فع
- پا کشیدن .
 ayâr âşmâ elamâx .
 با از میان کشیدن : دوری کردن ، کنار داشتن . نک فا
- بر پا خاستن : بلند شدن . نک فا
 ayâyâ ðâxmâx .
 ذیر پایش نشستن : گوش زدن .
- ذیر پای کسی نشستن . نک احد
 ayâyənən âltəndâ otdulâ .
 بقدار گلیمت بکن بادراز . نک احد
- مثل سنک با : درشت ، ذبر و خشن . بی شرم ،
 ayâx dâši kimin :
 مثال : و نیست سنک پاست . نک احد
- (در زبان آذر بایجان بیشتر در مورد ذبری و
 خشونت بکار رود .)
 ayâxlârən dara dara .
 باور چین باور چین . نک فع
- پایم (دستم) خواب رفته .
 ayâyəm (alim) yâtəp .
 خواب رفتن دست یا با . نک فع
- پایش باز شده .
 ayâyî âcələp .
 پای بازشدن بجایی . نک فع
- از پا افتادن . نک فع
 ayâxdân tüšmâx .
 اگر فلان کار واقع شد (با) اگر فلان کار آدمی
 eöürram اتفاق نیفتاد من اسمم را برمیگردام . نک احد
- (اگر فلان کار نشود من اسمم را برمیگردام)
 aya filân iš olmâsâ man âdəmi
 اگر هفت دختر کور داشته باشد ساعتی شوهر میدهد . نک احد
- aya kor Əəzi
 olsâ ara' verar .
 (اگر دختر کور داشته باشد ساعتی شوهر میدهد)

اگر خجالت میکشد غربال بگیرد جلو صورتش . نک مط	aya utânər alak	tutsun üzüna .
(اگر خجالت میکشد الک بگیرد رویش)		
کچ کچ نگاه کردن .	ayri-ayri bâxmâx .	
کچ به نشینیم و راست بگوئیم .	ayri oturâx düz dâneşâx .	
کچ نشستن و راست گفتن . نک اند		
صبر ایوب . نک اند	ayyub sabri .	
عذل بدادن . نک فا	azâb vermâx .	
عز من را جزم کرده ام . نک مط	azmimi jazm elamişam .	
مثل عزرا ایبل : مهیب .	azrâyel kimin (یا) ela bir azrâyel di .	
(مثل عزرا ایبل (یا) مثل اینکه عزرا ایبل است)		

B

و بالش بگردن آنها که میگویند .	bâbâli (vâbâli) diyannarim boynunâ .	پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
... بگردن آنها که میگویند . نک اند		
باب شمن : درم شدن . نک فا	bâb olmâx .	
نو کو بادنجان نیستم .	bâdêm jân nökari dayiram .	
من تو کو سلطانم بادنجان باد دارد بلی ندارد بلی . نک اند		
بچشم خواهی ، نک اند	bâji gözünda .	
مثل خواهر : هر بان . نک اند	bâji kimin .	
مثل عسل : روغنی خوب ، میوه بالخاصه خربزه شرین ، کود کی	bâl kîmîm .	
شرین زبان . نک اند		
مله‌ی راه وقت از آب بگیری تازه است . نک اند	bâləyi har vâx sudân .	
	tutsân lâzâ di .	
با غبان را وقت میووه گوشها کرمیشود . نک اند	bây vaxdi bâvânən .	
	şulâyi âyər eşidár .	
(موقع باغ گوش با غبات سنگین می‌شود)		

bârmâx dišlamâx.	انگشت بدندان گزیدن (یا) انگشت بدھان ماندن (یا) انگشت بدندان گرفتن . (یا) دست بدندان گزیدن :
	کنایه از پشمیمان شدن و بشانه حسد یا تعجب انگشت درمیان دودندان نهادن . نک احمد (انگشت گزیدن در زبان آذر با معنای کنایه از دریافت و تفکر و عبرت و اعتبار است)
bâšâ galmâx .	بسرآمدن : خاتمه یافتن . نک فا
bâšâ galmâx .	بسرآمدن : دچار شدن .
bilmisan nalar bâšemâ galdi .	(مثل) نمیدانی چه ها بسرم آمد .
bâšâ gatimâx .	بسرآوردن : دچار کردن .
bilmisan na balâlar bâšemâ gatdi .	(مثل) نمیدانی چه بلهای بسرم آورد .
bâš bâšâ šoymâx .	سر بسر گذاشتن : چانه زدن . نک فا
bâšemnân bir alo ^w šâxdi ki ...	دور از سر برخاستن . نک احمد
(شعله‌ای از سرم برخاست که ...)	
bâšuz sây olsun .	سرشما سلامت . نک مط
bâš sâləyi vêrmâx .	سرسلامتی دادن .
bâšdân ayâyâ eyb di	سرتا پا عیب است . نک مط
... bâšennân tüšp .	از سرافتادن : ترک شدن . مثلاً میگویند : سپگار کشیدن از سرش افتاده . نک فرع
(... از سرش افتاده)	
bâšenâ tüşup ...	سرافتادن : بشدت بچیزی مایل شدن .
(سرش افتاده ...)	
bâšen yera šoysâ ...	اگر سوش را بزمین بگذارد .
	سر بزمین گذاشتن : مردن ، خوابیدن .
bâš cakmâx .	سرکشی : دیدن و بازدید کردن .
bâšdân elamâx .	از سر کردن : دوباره کردن .
bâšuvâ dolânem .	سرت گردم .
بگرد ای جو هرسیال در نفس بهار امشب . سرت گردم نجاتم ده زدست روزگار امشب «بهار (ملک الشعرا)»	

bâšəmi dâšəmâγâ fürsat yoxdi	فرصت نمیکنم سرم را بخواه ام .
(برای خاریدن سرم فرصت نیست)	
bâš cəxâdâmmərâm .	سر در نمیآوردم : نمیتوانم در ک مطلب کنم .
bâši ahlat dâšənâ daymasa ...	تا سرش بستنک لعد نخورد ...
bâšâ âpârmâx .	بسربودن : تمام کردن .
bâšdân âšmâx , - elamâx .	از سروها کردن .
bâši badanina âyərrəx elir .	سرش به تن ش سنگینی میکند .
	سرش به تهاش زیادتی میکند . نک احمد
bâšən uzâxdâ görüp .	سرش را دور دیدم .
	سر کسی را دور دیدن : از غیبت او سوء استفاده کردن . نک فع
bâšən yedi .	سرش را خورد .
	سر کسی را خوردن : مرک او را دیدت و پس از او زنده ماند . نک فع
bâšmâxlârən jütdadila	کفشهایش را جلو پایش جفت کردند . نک مط
dâbâγənâ .	
bâšənâ bök gecip .	سرش کلاه رفت . نک مط
bâšuzâ ând olsun .	بسرشما قسم .
bâš gatimâx .	سر آوردنت : بشتاب و عجله غریب وارد شدن . نک احمد
bâzâri kasât di .	بازارش کساد (کاسد) است . نک مط
bâzâri vâr .	بازار دارد .
	بازارداشتن : رواج داشتن . نک فا
bâzi-dâşlux elir .	بازی گوشی میکند . نک مط
bây dâş kimin .	میل جفند : با چشمی گرد و برجسته ، بدخبر ،
	بدشگون و نا فرخنده متزوی ، بدآواز . نک احمد
balâyi nâgahân kimin .	میل بلای ناگهان . نک احمد
banâdam ciy sut amip .	آدمیزاد شیر خام خورده است . نک احمد
amâx (معنی شیر خوردن از بستان مادر است)	
bâyişliyun - âllâh bâyişlasin .	بیخشید - خدا بیخشید . نک مط

barð yândermâx .	برق سوزاندن : مصرف کردن برق .
barð kimin .	مثل برق : تندر . نک احمد
bat jinsiləx eladi .	بدجنسی کرد . بدجنسی کردن . نک فا
baxdi þâlxəp .	بختش بلند شده .
bâxdi ujâ di .	بختش بلند است .
	بخت بلند باید پس کتف ذورمند
	بی شرطه خاک بر سر ملاح و باد بارن «سعده»
baxdina šellâx (tapič) âtər .	به بخت خود لگد میزند . لگد به بخت خود زدن . نک احمد .
baxdi âcəldi .	بختش باز شد : شوهر برای او پیدا شد . نک فرع
baxd oyânmx .	پیدار شدن بخت .
yel galanda ver gatirsin bu yânâ	بخت خواب آلود ما پیدار خواهد شد مگر زانکه زد بر دیده آبی روی رخشان شما
balka manim yâtməš	«حافظ»
baxdim oyânâ «شهریار»	(موقع آمدن باد بده بیاورد بین طرف - بلکه بخت خوایده من پیدار شود)
baxyâ vərmâx .	بغیه زدن : دوختن شکاف ، نک فا
be-jahannam .	بعجهنم : در موقعیکه میخواهد نفرت خود را بیان کنند گویند . نک فرع
bela dîk bela cuſundur .	چینین دیک چینین چوندر . نک احمد .
beš bâš ahl - ayâl	پنج سر عیال
(پنج سر اهل - عیال)	
be adablex elamâx .	بی ادبی کرد : جسارت و گستاخی، ترک ادب
beš günnux dünyâ di .	دزیما پنج روز است . نک احمد .
(پنج روزه دنیاست)	

be-tâbləx elamâx .	بی تابی کردن : ناشکیبا بودن . نک فا
bi-huš elamâx .	بیهوش کردن : از حس انداختن . نک فا
bilmisan ruzigârən alinnan na cakiram .	نمیدانی از دست روزگار چه میکشم کلاه بسو کسی گذاشتند .
birinin bâşənâ bök əoymâx .	بهم خوردن (مثل) :
birlirina daymâx .	شهر بهم خورد : آشوب و اغتشاش در شهر افتاد
şahr daydi birbirina .	یک و جب زمین .
bir sârəš yer .	دم از چیزی زدن : ادعا کردن . نک فا
bir şeydan dam vərmâx .	دست بکاری زدن . نک فا
bir işa al vərmâx .	هنگامه‌ای کرد که بیا و به بین .
bir hangama eladi ki gal görasan .	هنگامه کردن : هنرنمائی کردن نک فا
bir gülünan bâhâr olmâz .	با یک گل بهار نمیشود ، نک احد
bir dali bir dâš sâlâr .	یک دیوانه سنگی بچاه اندازد و صد عاقله بیرون
şuyiya ki mîm ayilli cəxâdâmmâz .	توانند آورد . نک احد
bir bâsə di min xiyâli .	یک سردارم (با) دارد ، هزار سودا . نک احد
(یک سرش هست هزار خیالش)	
birâz âz ye .	یک نان کمتر بخود یک نو کر (با) یک کلفت نگهدار . نک احد
bir dânâ nökar .	bir küflat özüxa tut .
	(یک خرده کم بخور یک دانه نو کر (با) کلفت برایت بگیر)
bir sürünün âdən bir dânâ pbvlâr .	یک بزرگر گله را گرگین کند .
(نام یک گله را یک گوساله که میزند (بدنام می کند))	
	فدييستي که گاوی در علفزار بیالايد همه گواوان ده را «سعدي»
bir oxunân iki nişâna .	بیک تیر دونشانه زدن : از یک کار دو نتیجه گرفتن . نک فا
bir ayâyi bu dünyâdâ bir .	بیک پایش این دنیاست و یکیش آندنیا .

ayâxi o dünyâdâ

biri bir dâna ...

یکی یکدانه...

bir hâvâ : (ضربه روی الف است) هم سطح مثلاً گفته می شود :
hayatinan küca bir bâvâdâ di «کف حیاط یا کف کوچه بک هو است
 (جیاط با کوچه در بک هو است)

biri ölmasa hiri dirilmaz .
 (بکی نمیرد بکی بنامی دیگری شاد کام نشیند .
 تا نمیرد بکی نمیرد بکی ذنده نشود)

bi(r) şâhâdâ bi(r) sâhâ di .
 بکشاهی هم بکشاهی است . نک احمد نظیر .
 قطره قطره جمع گردد و انگشتی دریا شود .

biri kasir biri tikir .
 بکی میدوزد بکی میدوزد : در زمان با بکدیگر
 هم عقیده اند واژاینرو در بیدا و آشکارا همانند هم سخن میگویند . نک احمد

bir alda iki șârpəz .
 بیک دست دوهندوانه برداشت . نک فا
tutmâx olmâz .
 (در بکدست دوهندوانه) نمی شود گرفت

birinin üzün âyâtmâx .
 روى کسی را سفید کردن .
 بیک چشم دیدن و نگاه کردن : مساوات داشتن . نک فا
bir gözda görmâx .
 (در بک چشم دیدن)

bir hasir bir mamat-nasir .
 حصیر است و محمد نصیر . نک احمد
bir șara pulâ daymaz .
 بیک پول سیاه نمی ارزد . نک احمد

bir bezin șərâyədəlâ .
 از سروته بک کر باشد . نک احمد
 (در محاوره امروز گویند : سروته بک کر باشد) (کنار (یا) گوشه بک کر باشد)

birinin âyzenâ bâxmâx .
 بدنهن کسی نگاه کردن . نک فع
bir gün vârədi .
 بکی بود بکی نبود غیر از خدا هیچ کس نبود . نک مط

bir gün yoxudi âllâhdân suvây heš kaš yoxudi
 (بک روز بود بک روز نبود غیر از خدا هیچ کس نبود)

birinin jorun cakmâx .
 وجود کسی را کشیدن . نک فع

اگر يك مواز سرش کم شود ...	bir tük bâşənnân asgiň olsâ ...
يک مواز سرش نباید کم شود . نک مط	bir püfa bat di .
مياب ما که از اين حرفها نیست .	bizim ârâməzdâ ki bu sözlar yoxdi ..
(مياب ما که اين حرفها نیست)	
ازما بهتران . نک مط	bizdan yeýlar .
(در ترکی آذر بايچاني bizdan eykilar معادل مفهوم لغوی ازما بهتران است)	
سری بما بزن .	biza bir bâš vər .
ازما گفتن است : در مقام نصيحت . نک اهد .	bizdan demâx di .
تا خرخراش قرض گرفته . نک فع	boş yərəşəp xətdayina
خم رنگرزی نیست . نک احمد	boyâxcəxânâ küpi dayı .
خم رنگرزی بر گشته است :	boyâx xânâ dönüp
اخبار دروغ منتشر شده . نک احمد	(رنگرزخانه بر گشته)
گردن ما ازمو باريکتر است . نک احمد	boynumuz əoldân išga di
پیگردنش حق دارد .	boynundâ haððim vâr
پیگردنش حق داشتن . نک فا	(در گردن حق دارم)
گردن گرفتن : قبول کردن . نک فع	boyunâ almâx
کلاهت را با آسمان بینداز .	börküvi ât göya .
کلاه بر آسمان انداختن . نک احمد	
سر بزرگ بلای بزرگ دارد . نک احمد	böyük dâşən böyük da
	balâsi olâr
سخن بزرگان شنیدن ادب است . نک احمد	böyükdan söz ešitmâx
	adapdan di .
(از بزرگ حرف شنیدن از ادب است)	
بحق اين بر كت .	bu barakat haðði

چرا تو پچی نشدی . نک احمد
bu götün vârədi niya ba topci
olmâdun .

(اگر این کونرا داشتی چرا تو پچی نشدی)

وقت گل کردن آلبالو گیلاس من ... سالم میشود .
bu گل گل gül vaxdi
man ... yâşəmâ gira jâvâm .

(این وقت گل سرخ (این بار که گل سرخ فرامیرسد) من وارد... سالگیم خواهم شد)

از این گوش میگیرد از آن گوش در میکند . نک احمد
bu گوش میگیرد از آن گوش در میکند
o گوش میگیرد از آن گوش در میکند .

در اینکار دست دارد ، دست داشتن . نک فا

این کار کار حضرت فیل است . نک مط

این کار مشکل سر بگیرد ، نک مط

این حروفها برای فاطی تنبیان نمیشود . نک احمد
bulârdân fâtiya tumân
olmâz

(از اینها برای فاطی تنبیان نمیشود)

اینها بجهنم . نک مط

هرچه این ریخته او جمع کرده . نک احمد

(این هرچه ریخته او جمع کرده)

از این گهها نمیخورد .

اگردماغش را بگیری جونش در میرود .

خون از بینی کسی نیامد . در امریکه عادتاً لازمه آن
خونریزی و کشتار بود زیان جانی بکسر نرسید . نک احمد

دماغش خیلی باد دارد . نک مط

سبیلهش را چرب کردن . نک احمد

(ترجمه کامل تحت المفہوم عبارت ترکی (روغن سبیل دادن) است)

این تو بعیری اذ آن تو بعیری ها نیست . نک احمد
bu san ölasan o san
ölásannardan dayi .

bu safar .	این سفر : این بار ، اینده . نک فع
bu sutunnân o sutunâ fraš di .	از این ستون بآن ستون فرج است . نک مط
bu sözlardan گوشش dolup (از این حرفها گوشش پر شده)	از این حرفها گوشش براست . نک مط
bu şeylardan dardina dâvâ olmâz .	این چیزها دردش را دوا نمی‌کند . نک مط
(از این چیزها بدردش دوا نمی‌شود)	
bu xat bu nişân .	این خط و این نشان . نک احمد
bülür kimin .	مثل بلور : بسیار سفید . نک احمد
bülbül kimin	مثل بلبل : خوشآواز . خوش بیان . نک احمد
büyün sâbâh elir	امروز و فردا می‌کند .
امروز ما بیچار گان امید فید ایش نیست «شهریار»	این دانی و باما هنوز امروز و فردا می‌کند
دلخوشم از وعده‌ای کان ماه باما می‌کند	گرچه درایفای آن امروز و فردا می‌کند
«حیبیب یغمائی»	
câdərâsəzləxđân evda şâləp .	بیرون نرفتن عروس از بی چادر بست . نک فع
(از بی چادری درخانه مانده)	مستودی بی بی (با) مریم ، از بی چادر بست . نک احمد
câlmâməş oynur .	نرده میرقصد . نک احمد
câlxâlâ suvâ iš	باید گذاشت در کوزه آش را خورد . نک احمد
(بزن تو آب بخور)	
câyərmiyan yera getma .	تا نخوانند نرو . نک احمد
(بجاییکه نخوانند نرو)	
câyərmâməş گوناخ öz	مهما ناخواند خرچش با خودش است . نک احمد

kisasin nan yiyan.

(همان ناخوانده از کیمه خودش بخورد)

câtmâ dâş

ابرو پیوسته : ابروی چپیده بزم . نک فا

cây puli .

بول چانی .

cap cap bâxmâx

چپ چپ نگاه کردن

caň bâšuvâ .

سر کشیدن : آشامیدن .

(بکش برت)

caňmâx .

کشیدن : وزن کردن ، دینختن غذا از دیگ بظرف . نک فع

caňmâx

کشیدن : رنج کشیدن مثل گفته میشود :

har na cakir öz alinnan cakir .

(هرچه میکشد از دست نادانی خودش

است) . نک فع

cana vurmâx .

چانه زدن . نک فا

زنخ زدن : بی حاصل گفتن . نک اند

cašm

چشم : بسیار خوب ، اطاعت میشود . نک فع

cešm-dâştêm yoxdi .

چشم داشت ندارم .

چشم داشت ندارم بمال کسی . نک مط

câyna tûpür dânošmâx .

نیم جویده حرف زدن .

جویده حرف زدن . بطور نا مفهوم صحبت کردن . نک فع

cirâx öz dibina ešex vermaz .

cirâx boymâx .

چراغ روشن کردن : ارزانی . نک فع

(چراغ گذاشتن)

ciyinnarin âtər .

شانه بالا می اندازد : (بی اعتنای میکند) نک مط

corti pozuldi .

چرت پاره شدن . نک اند

(چرتش پاره شد)

cort vurmâx .

چرت زدن . نک فا

cox bilan cox diyar .

بسیار دان بسیار گوی میشود.

(بسیار دان بسیار میگوید)

cox üzlü di .	خیلی رو دارد .
cox yâxçə di öz yâxçələyuzdân di .	خیلی خوبست - خوبی از خود شماست . نک مط
(خیلی خوبست - از خوبی خود نانست)	
cöračdan vâjip di .	از نان واجب است . نک مط
(از نان واجب است)	
cörač dâşdân cəxər	نان از زیر سنگ در میآید .
(نان از سنگ در میآید)	از زیر سنگ در آوردن چیزی . نک فع

D

dâbânnârən cañmâx .	باشه‌های کسیرا کشیدن . نک احمد
dâd-i-bidât sâlmâx .	داد و بیداد راه انداختن .
dâli sâlmâx, - âtmâx .	عقب انداختن : تاخیر کردن . نک فا
dâmâ dâmâ göl olâr dâdâ dâdâ hec olâr .	قطره قطره آب در با میشود . نک مط قطره قطره جمع کردد و انگشتی در با شود .
(بچکیدن استخر میشود ؛ بچشمیدن هیچ میشود)	
... dâm duvârdân yâyər.	۰۰۰ ازدر و دیوار میبارد .
dâyi dây üsda ȝayâr.	کوه را بالای کوه (با) روی کوه میگذارد . نک احمد
dâr-i- dünyâdân getdi .	ازدار دنیا رفت . نک مط
dâr-i-nadâr .	داروندار . نک فع
dâš ât ȝollârun âcelsən .	سنگ بینداز بغلت باز شود . نک احمد
dâvâdân ȝeyidip .	از جنگ بر گشته : بشخص با چیزیکه وضعش خرابست
	گفته شود . نک فع
dabba elamâx .	دبه کردن .
dada gözunda...	بچشم بدی . ۰۰۰
dadasin öldürüp	بقيمه خون پدر خود فروختن : بسیار گران فروختن . نک فع
ȝânən ȝoyup üsdüna .	

(پدرش را کشته خون (بهای)ش را گذاشته رو بش)

dadasin yândermâx .	پدر کسی را سوزاندن : نک فع
dam-damaki di .	دم دمی است . نک مط
dam-dasgâbhi xâr .	دمودستگاهی دارد . نک مط
dar-badar olmâx .	در بدر شدن : آواره شدن . نک فا
dar bas .	در بست : بکجا . نک فع
darda daymâx .	بدر دخوردن : سودمند بودن . نک فا
dard-i-dil elamâx .	درد دل کردن . نک فا
darham barham .	درهم برهم . نک مط
darmâx .	چیدن : چیزی از درخت ، ترتیب دادن و به لحیه گذاشتن.
darri râvân di .	درس خود را روان بودن . نک فع
(درست روان است)	
daryâdâ bâləy sôdasi elir .	ماهی در دریا می فروشد . نک احمد
dašt elamâx .	دشت کردن . نک فع
dat całmâx .	درد کشیدن . نک فا
dernâxsəz .	بی ناخن : آنکه از حق دیگران حتی مقداری اندک را نیز ندهد . نک احمد
dila gatimâx	بز بان آوردن : گفتن . نک فا
dil dâmâxdân tüšmâx .	از دل و دماغ افتادن . نک فع
dildân tüšmâx .	از زبان افتادن : خاموش شدن . نک فا
dilimin ujundâ di .	توكِ زبانِ
dili uzun .	زبان دراز : فضول . نک احمد
diši guť yemâx .	کرم خود را دندان . نک فا
dos mani âlsən bir puc helinan .	(دوست) یار مرا یاد کند یک هیل بوج . نک احمد
(دوست مرا بگیرد با یک هیل بوج)	
doşânâ diyir Əs̄ tâziya diyir tut	با آهومیگوید بدو بتازی میگوید بگیر . نک احمد

(بخار گوش میگوید بدو بتازی میگوید بگیر)

با هو میزند هی هی که بگرین   بتازی میزند هی در دوین

«ناصر خسرو»

شیره خربیدیم مر با درآمد . نک احمد

(شیره خربدهایم مر با درآمده)

سیرشدن : از دنیا یا از ۰۰۰

دورش را خط بکش . نک مط

döymâx .

dörasina ۋالام قاڭ .

دور زدن . نک فا

(دورش را قلم بکش)

doŵr vurmâx .

مکوب در کسی را تا نکوبند درت را . نک احمد

döymä ۋاپىمى döyalla

مکوب در کسی را تا نکوبند درت را . نک احمد

ۋاپۇvi .

(مکوب درم را میکوبند درت را)

duz cöraya ând olsun.

قسم بنان و نمک .

duz cöraڭ yemâx .

نان و نمک باهم خوردن . نک مط

duzlu di .

نمک داشتن : دلبر با بودن ، مليح بودن . نک فا

(با نمک است)

durâ janâp .

دور از جانب . نک احمد

dussuz .

بی نمکی : لوس و یزمزه . نک هم

düssuzlux elamâx .

بی نمک کردن : لوس و بی مزه شدن . نک فا

dünyânən uzun uzun ۋويىچى vâc .

دم دنیا دراز است . نک احمد

(دنیا دراز دراز دارد)

E

ela bir dünyâni verdila mana .

مثل اینکه دنیا را بمن دادند .

ela bir șimri zil

مثل شمر ذی الجوشن : بی رحم . سنگین دل . نک احمد

joŵšan di .

(مثل اینکه شمر ذی الجوشن است)

(مثل اینکه ارمنی خوت دیده)

مُثُلِ اينكَه مویش دا آتش ڏندن . نک احد ele bir tükün otâ tutdulâ.

(ممثل اینکه مویش را بآتش کرده است)

مثلى كسيكه بـ خارخوايد . نك احمد
ela bir tikān üsdünde yâtep .

(مثل اینکه روی خار خواسته)

مثیل شتر یکه به نعلیند نگاه میکند . نک احمد
ela bir daya nâl banda

bâxar .

(مثل اینکه شتر به نعلییند نگاه میکند)

مثل ماه شب چهارده : حیره سهار نکو . نک احمد

gejaləx ây di

(مثال اینکه ماه جمادی شده است)

ele varda otumâz altanâ

šeh gešin

(هیچ و حائی نم نشند که) زیرا شن نم بگند

اھتمام گذاشتن : ehtirâm گویمâx

eşşak gəzgərməli olun.

(خودکار شده است)

es̄saya miymâx *at-ṭâ’iyya wa-ka-tâ’iyya fîl-ka-sâ’iyya*

bir evb eššakdan yemiuâx iki evb

(سے ادا شدہ بخواہی کے عین اذ خواہیں آمد ہیں دو یعنی)

eššayin گولاخانه واسین اوچумایخ

čekoucích výstav a výrobců výrobků ANH a jiných zemí.

pâlânaji tândar

oşşalş kimin **İlk** **değerlendirme**

SÍK - KÉDÖNY - ÁRA

لر، مربوب (۱۹۷۰) - می روز

ev öz evüz di .

منزل منزل خودتان است . نک مط

کرم نما و فرود آ که خانه خانه نست
«حافظ»

رواق منظر چشم من آستانه است

evün âvâdân .

خانه‌های آبادان . نک مط

ey âllâhdân bexabar .

ای از خدا بی خبر . نک مط

F

fâlâ bâxmâx .

فال دیدن .

(عوماً «فال بین» مصطلح است).

falak zada .

فلک زده : بدینت . نک فا

farð ðoymâx .

فرق گذاشتن : جدائی نهادن . نک فا

filânənən jüli bârmâyi dâ

انگشت کوچک فلان تواند شد . نک احمد

olâmmâz .

(انگشت کوچک فلانی هم نمی تواند باشد)

filânənən tâsi dâmnân tüsüp

طشت از بام افتادن . نک احمد

jingiltisin a'lam eşidip .

(طاس فلانی از بام افتاده چرنگیدنش را عالم شنیده)

filan kasin elmi-ðeybi vâr .

فلانی علم غیب دارد .

(فلانکس علم غیب دارد)

filâni buydâ vaz di .

فلانی گندم گون است .

filân filân olmuš .

فلان فلان شده . نک مط

filânənən âdâmə di .

آدم فلانی است : کنایه اذنو کر . نک فرع

firangi mââb di .

فرنگی مآب است

G

gal getdari vâr .

آمد و رفت دارند .

gal görasan (ki)

بیا و به بین (که)

بیا به . بین که خزان طبیعت است ایدوست

مال کارجهان و جهانیان خواهی

«شهر یار»

آمدن و تماشا کردن :

کاش میآمد وازدور تماشا میکرد

آنکه دائم هوس سوختن ما میکرد

galin kimin .

مثل عروس . من بن . نک احمد بسنجید :

بر آراسته همچو چشم خروس

«فردوسی»

gamida oturup gamici

در کشتی نشستن و با ناخدا جنگیدن . نک احمد

gözi cəxâdər .

(در کشتی نشسته چشم کشتیبان را در میآورد)

gana kimin yâpəşər .

مثل گه میچسبد . نک مظ

garak sana duwâ âlmâx .

باشد برایت دعا گرفت . نک احمد

garak fatasin oxumâx .

فاتحه اش را باید خواند . نک مظ

gaž kimin .

مثل گچ : رنگ پربده . نک احمد

gecinin əturi sar ceşmadan

بز گر از سر چشم آب میخورد . نک احمد

su icar .

geci jân hâyəndâ di

بزر اغم جانست و قصابر اغم پیه . نک احمد

əssâp piy âxdârər .

(بزر در فکر جانست قصاب پیه میجوید)

gedâx bir gilâs vurâx .

برویم گیلاسی بزنیم . نک مظ

get âxzuvi suvâ eak .

برو دهنت را آب بکش . نک فع

getdün bir kanda gördün

رفتن شهر کورهادیدم همه کور منهم کور . نک احمد

hämmi kor san da kor .

(رفتی بیکدهی دیدی همه کور توهم کور)

gilâyanin bâşən ašmâx .

سر گله باز کردن : گله کردن

(سر گلابه را باز کردن)

gilâñâri .

آلبالوئی : برنگ آلبالو . قرمز سیر . نک فنا

gira tüşmâx .

گیرافتادن : گرفتار شدن . نکفع
گرو گذاشتن .

giro^w ðoymâx .

دردیزی باز است حیایی گر به کجا رفته ؟ نکفع
go^wduşun bâşı âcəx di pişiyin hayasənâ na galip ?

(دردیزی باز است بحیایی گر به چه آمده ؟)
گرفتم آنکه دیک را گشاده سر ولی کجاست گر به وحیای او
«بهار (ملک الشعرا)»

gor ba gor olmuš .

گور بگور درقه (شده) .

(گور بگور شده)

چشم که بچشم افتد شرم کند . نک احمد

göz göz sâtâssâ âdâm urânâr .

(چشم که بچشم برخورد آدم شرم میکند)

مثل اشک چشم . آب یا روغنی صاف . نک احمد
göz yâşı kimin ela (ya) bir göz yâşə di .

(مثل اشک چشم (با) مثل اینکه اشک چشم است)

گرسنه چشم . نک احمد

gözi âz

چندین تن جباران کاین خاک فرخورده است این گرسنه چشم آخرهم سیر نشد زایشان

«خاقانی»

سرمه را از چشم میر باید (با) میزند . نک احمد

gözdən sürmani ڦâپər .

چشم برآه بودن با چشم برآه داشتن : انتظار داشتن . نک فا

gözi yoldâ di .

(چشم در راه است)

حشم بدنبال بودن : بعیزی نظر داشتن و به آن مایل بودن . نک فا

dâləsəndâ .

(چشم بدنبال اش مانده)

بدنبال چشم بکی خال بود

(شاهنشاه نامه صبا)

gözlarım ڦaraldi .

چشم سیاهی رفت

(چشم‌نام‌سیاهی رفت)	چشم سیاه شدن : سرگیجه گرفتن . نک فا
gözuvun ḥorâsən səxmâ .	آب‌غوره مگیر.
(غوره چشم را مشار)	آب غوره گرفتن : گریه کردن . نک فع
gözümün əşəyi .	نورچشمی : عزیز دردانه . نک فا
göz âlti bâxmâx .	ذیرچشمی نگاه کردن : خشم کردن . نک فا
gözdan tüşmâx .	ازچشم افتدن : خوارشدن . نک فا
ایگل هنوز دل بد گر کس نداده‌ام «ایرج دهقان»	با آنکه همچو اشگ ذچشم فتاده‌ام
gözün kor olsun .	چشم کورشود . چشم کورشدن . نک فا
gözüm üsda yerün vâr .	بردیده نشاندن و جای دادن : پذیرائی
(بالای چشم جا داری)	گرم کردن . نک فا
بدامان فلک جائی سزای چون تو گوهر نیست «شهریار»	فرود آی عزیز دل بچشم من که جا داری
gözlerin tikip mana .	چشم‌هاش را بمن دوخته .
cözi bâyləji .	چشم بندی .
gözi manım alimda di .	چشم بدهست من است
gözünan, birin yemâx .	با چشم کسی را خوردن
göz ötmâx .	چشم بوشیدن : صرفنظر .
gözum üsda (یا) gözlarım üsda .	بروی چشم .
(بروی چشم) (یا) بروی چشم‌نام	چشم و (گوشش) باز شده . نک مط
gözi açələp .	چشم‌هاش دارد درمی‌آید . نک مط
(چشم باز شده)	چشم‌هاش باز شده .
gözləri cəxər .	چشم‌هاش دارد درمی‌آید . نک مط
(چشم‌هاش درمی‌آید)	چشم‌هاش درمی‌آید . نک فع
gözüm götümür .	تا چشم وا باز کرده ... نک مط
gözün açəp ...	هشل : تاچشم را باز کرده اینظور دیده .
(چشم را باز کرده...)	

چشمش تنک است . نک مط

به تنک چشمی آن ترک لشکری نازم
که حمله بر من درویش بک قبا آورد
«حافظ»

göz- âydənnəx.

چشممان روشن : در مقام اظهار شادمانی از دیدن کسی
یا آمدن مسافری و نظایر آن بکار رود .

göz gözü görmür .

چشم را نمی بیند . تاریک . نک اند

göz vurmâx .

چشم زدن : چیزی بچشم کسی شیرین آمدن و بواسطه

شوری چشم آسیب و آزاری بکسی با چیزی رسیدن . نک فا

gön kimin (با)

مثل چرم . گوشت نیخته . پارچه محکم و سخت . نک اند

ela bir gön di .

(مثل چرم (با) مثل اینکه چرم است)

görâx sudân na jür cəxâr .

تاجه از آب در آید . نک اند

(به بینیم از آب چطور در می‌آید)

görüm .

به بینم .

(بعای بدء بمن و در مقدمه کسب اطلاع و استخبار و رسیدگی بکار رود مثل :

به بینم این چیه ، یعنی این چیز را بدء بمن و به بینم موضوع چیست ،

یعنی رسیدگی کنم و از کیفیت موضوع اطلاع باشم .)

görməniš bilməniš .

نديده نشناخته . نک مط

(نديده ندانسته)

göwli gözü tox.

چشم ودل سیر بودن : بلند نظر بودن . نک فع

(دل و چشم سیر)

göydan dâš dâ yâysâ ...

اگرسنگ از آسمان بیارد ، فلان

کار را خواهم کرد یا فلان جا خواهم رفت . نک اند

(از آسمان سنگ هم بیارد ۰۰۰)

gumân elamâx .

گمان کردن .

güli mowlâ .

گل مولا : درویش

güldan âyrər

از گل بالاتر بکسی نگفتن : با او با احترام رفتار کردن . نک فع

demamâx .	
(از گل سنگین نگفتن)	
gülla kimin .	مثل گلواله . سریع
gün kimin .	مثل روز . روشن و آشکار . مشهور . نک احمد
gün kimin .	مثل آفتاب . آشکار . روشن . جمیل . نک احمد
gün vurəp .	آفتاب زده : کسیکه دچار ناخوشی آفتابزدگی شود . نک فا
gün tutâr .	آفتاب گیر : رو به آفتاب . نک فا
gün cəxdi .	آفتاب در آمد .
gün hâyânnân cəxəp ki... .	آفتاب از کدام طرف در آمده است که ... نک احمد
guvərâ olsun .	گوازا باشد .

G

gâbâyâ tüşmâx .	پیش افتادن : جلو افتادن . نک فا
gâb dasmâli kimin .	مثل جل ظرفشوری یا قاب شوری . نک احمد
(مثل دستمال ظرف)	
gân elamamişam .	خون نکرده ام . نک احمد
gân geynamâx .	خون بجوش آمدن : سر غیرت آمدن . نک فا
(مورد استعمال ترکی بافارسی مختلف است و در مفهومی معادل فارسی «محبتمن جوشید با مهرم بجوش آمد» بکار میرود)	
gân canâyi kimin .	مثل کاسه خوت : چشمی سخت سرخ شده
gân iyi galir .	بوی خون آمدن : نشانه شورش و کشتار نمایان شدن . نک فا
(بوی خوت می‌آید)	
gânnəni gân tutâr .	خونی خونگیر شود . نک احمد
(خونی را خوت می‌گیرد)	
gârâlâr gara giyar .	کلاغها سیاه می‌پوشند . نک احمد
gârâ isdadi kaklik yerişî yerisin vurdi öz yerişin da itirdi .	کلاغ خواست راه رفتن کبک را بیاموزد راه رفتن خودش را هم فراموش کرد . نک احمد
(کلاغ خواست بر فثار کبک راه رود زد روش خود را هم گم کرد)	
نامنام	